

භාෂා දුර්ගනය පිළිබඳ වේරටාදී මතය.

නලකිරියාගම සිරත්වාස හිමි

මු. ප. අ. පර්/පු/දප/93/09

තැලෙනිය විශ්ව විද්‍යාලයේ දුර්ගනපති උපාධිය
සඳහා ඉදිරිපත් කරන නිබන්ධයකි

-පෝරවදන-

මෙම නිබන්ධය කැලුණිය විෂ්ව විද්‍යාලයේ දුරක්තිය උපාධිය සඳහා මා විසින් ඉදිරිපත් කරනු ලබන්නකි. දුරක්ත විෂය සේපූලයෙහි වර්තන්වර විවිධ දාරුණික මතවාද ගොඩනගේ අත්. අත් අතිතයේ පටන්ම දාරුණික ගවේලු පිළිබඳ අවධානය යොමුකළ දාරුණිකයේ එම ගවේලු නිරාකරණය කිරීම් වස් මේ මතවාද ගොඩ නැඳුහා. ගුත්තය, තර්කය, ප්‍රත්‍යාශයන් කොටගෙන මේ ගවේලු විසඳුමෙට වර්තන් වර පහළ වූ දාරුණිකයේ උත්සුක ව්‍යුත. ඒ අතර සමකාලීන දාරුණිකයන් දාරුණික ගවේලු විසඳුමේදී භාෂාව දෙසෙට ඩිය අවධානය යොමුකර තිබේ. ඔවුන් ඉදිරිපත් කළ මතවාදයන් ආක්‍රිතව භාෂා දුරක්තය ගොඩනගේ අත්. එසේ ව්‍යවද භාෂා දුරක්තයේ අතිතය එනර්ම මතක ව්‍යවක් තොටේ. අත් අතිතයේ පටන්ම භාෂාව පිළිබඳව දාරුණිකයන්ගේ අවධානය යොමු වූ තිබු බව දුරක්ත ඉතිහාසය විමසා බලන විට පෙනියයි. එසේ කුමානුකූලව සකස වූ භාෂා දුරක්තය පිළිබඳ විමර්ශනයක් කොට ඒ පිළිබඳව වේරවාදී මතය කෙබඳ ව්‍යවක් දැයි විමසා බාලීම මෙම නිබන්ධයේ අරමුණයි.

මෙහි පළමු පර්විපේදයේදී බලුස්මයට පෙර වූ වෙදික දුරක්තය තුළ දැක්තව ලැබෙන භාෂාමය දුරක්තය පිළිබඳ විමසා අත්. වෙදික උපතිමද යුගයන් තුළ දාරුණිකයන් භාෂාව පිළිබඳ දැක්වූ ඇතිරේක ගුන්වී ඇසුරු කොට ගෙන එතිදී සාකච්ඡා කොට අත්. ඕනෑම දුරක්තයකදී භාෂාව ඉතා වැදුගත් කාරුණිකයක් ඉවුකරයි. තම දුරක්තය යුතුකායට ඉදිරිපත් කළ යුත්තේ භාෂාව මාධ්‍යයක් කොටගෙනය. එම නිසා බොහෝ දාරුණිකයේ භාෂාව පිළිබඳ විශේෂ අවධානයක් යොමු කළහ. එසේ නම් භාෂාව බුදු දහම සම්බන්ධයෙන් වැදුගත් වන්නේ කෙසේද, මේ පිළිබඳව දෙවන පර්විපේදයේදී සාකච්ඡා කරනු ලැබේ.

මෙළගට අපේ අවධානය යොමු වූ අත්තේ වේරවාදය ආගුණයන් යම්කිදී භාෂා දුරක්තයක් ගොඩනය ගැනීම කෙරෙහිය. මේ සඳහා අපී පර්විපේද දෙකක් යොදා ගන්නෙමු. තුන්වන පර්විපේදයේදී සුතු පිටකය භා විනය පිටකය ආක්‍රිත භාෂා දුරක්තය විමසා බලා අත් අතර භතරවන පර්විපේදයේදී අනිධර්ම සම්පූද්‍යයේ භාෂා දුරක්තය විමුණුමකට ලක් කළපමු.

හාජා දුරශනය ගත් විමසීමේදී මහායාන සම්ප්‍රදායයේ දාරුණිකයන් අමතක කළ නොහැකිය. එමනිසා පස්වන පර්වෝද්‍යෙදී මහායාන හාජා දුරශනය විමසුමකට ලක් කොට ඇත. එහිදී මුළු මුන්ව විවිධ සම්ප්‍රදායයන් මෙන්ම බොද්ධ තාර්කිකයන් ගේ මහඩාද කොරෝන් අවධානය යොමුකොට එහි විශේෂත්වය හඳුනාගැනීමට උත්සාහ කොට ඇත. හයවන පර්වෝද්‍යය වෙනශෙට ඇත්තේ බවනිර දාරුණිකයන්ගේ හාජා දුරශනය පිළිබඳ විමසීමයි. ජේල්ටෝගේ පටන් විටිගස්සෙටන් දක්වා දාරුණිකයන්ගේ හාජාමය දුරශනය එහිදී විමසුමකට ලක් කළුම්. හත්වන පර්වෝද්‍යය වෙන්වී ඇත්තේ මේ සියලුම දාරුණික සම්ප්‍රදායයන් සමඟ විමසා බලන විට වේරචාදී දුරශනයෙන් ගොඩනා ගත් හාජා දුරශනයේ විශේෂතා පිළිබඳ අවධානය යොමු කරමින් නිශ්චලනය ඉදිරිපත් කිරීමටයි.

මෙම විෂය සේෂ්ඨාය පිළිබඳව අපේ අවධානය පළමුකොටම යොමු වුයේ ශාස්ත්‍රවේද උපාධිය සඳහා කැලුණිය විශ්ව විද්‍යාලයේ අධ්‍යාපනය ලබන අවධියේ මහාචාර්ය සුම්පූර්ණ ග්‍රේමාජාධ මහතාගේ දේශනයන්ට සහභාගි වන විවිධ අපේ වාසනාවකට මෙන් මෙම පර්යේෂණයේදී උපදේශක වර්යා වුයේද ඒ මහතාමය. වර්තන්වර සාකච්ඡා කරමින් අඩුපාඩු පෙන්වා දෙමින් අප මෙම පර්යේෂණය සඳහා මෙහෙය වූ එතුමාට අපේ ස්තූතිය පළමුකොට නිමි වෙයි. මෙම මානස්කාව සඳහා පර්යේෂණය කිරීමේදී සංයෝගී හා ඉංග්‍රීසි හාජාවන්ගෙන් රචිත ඉන්ව් රාකියක් අධ්‍යනය කිරීමට සිදුවිය. එහිදී අපට සහය වූ ඒ. එස්. බ්. ඩේනානායක, ලාල් ලෙඛකුගේ, එකිවෙති පෙරේරා යන මහත්වරුන්ට අපේ කිහිපයාතාව පළ කරනු කැමත්තෙමු. එමෙන්ම වර්තන්වර මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරමින් අඩුපාඩු පෙන්වා දෙමින් අප උත්තරු කළ අප බාජ්‍යා වන කිරීති නාරම්පතාව මහතාවන්, කොළඹ විශ්ව විද්‍යාලයයේ ජේනර්ස් කිවිකාචාර්ය රාජකරුණා දිසානායක මහතාවන් ස්තූතිවත්ත වන අතර මෙය පර්යේෂණක සතුරුවේ නය කර දීන් එම්.එම්.නෙරජල් මෙන්වියටන් රුමිනා මෙන්වියටන් අප ස්තූතිය නිමි වෙයි.

නළුකිරියාගම සිරිනිවාස නිමි
ශ්‍රී බර්මරස්සිනාරාමය,
කුඩාබුන්ගමුව, අංගොඩි.